

“El mundo necesita jóvenes que sean peregrinos de esperanza, valientes en dedicar su vida a Cristo y llenos de la alegría por el hecho mismo de ser sus discípulos-misioneros”.

(Papa Francisco para la 62 Jornada Mundial de Oración por las vocaciones, 19 de marzo de 2025)

MISSIONERS DE L'ALEGRIA I L'ESPERANÇA

La Resurrecció de Jesús és l'esdeveniment central de la fe cristiana i la raó de la nostra Esperança. Crist Ressuscitat ens envia a la Missió, perquè ens converteix en testimonis vius de l'amor de Déu, reafirmant que la vida nova en Crist és una força que transforma tot el món. Que aquesta realitat ens inspire a seguir endavant amb fe, esperança, amor i alegria, portant la Bona Nova a tots els racons de la humanitat.

La inquietud i la sensibilitat missionera en l'Església universal són aspectes fonamentals que reflecteixen el compromís de la comunitat cristiana amb la missió de portar el missatge de Jesucrist a tots els pobles de la terra. Aquesta inquietud sorgeix del mandat de Jesús Ressuscitat: *“Anau, doncs, i feu deixebles a tots els pobles...”*. *“Els va dir Jesús una altra vegada: Pau a vosaltres! Com el Pare m'ha enviat, així també jo us envii. I havent dit això, va bufar, i els va dir: Rebeu l'Esperit Sant”*.

La meua experiència com a membre del Secretariat Diocesà de Missions de Menorca és summament enriquidora i gratificant. És una oportunitat de col·laborar en projectes missioners, conèixer persones compromeses amb l'evangelització i enfortir la meua fe a través del treball en equip. Tenim com a

funció principal promoure i coordinar la consciència missionera a l'Església diocesana de Menorca. El seu objectiu és sensibilitzar els fidels sobre la importància de la missió i l'anunci de l'Evangeli. A més, impulsa activitats de formació i anima els fidels a participar en projectes i campanyes missioneres.

La sensibilitat missionera implica una actitud de respecte, empatia i escolta activa envers les cultures, realitats i necessitats de les comunitats a les quals s'adreça. És reconèixer la diversitat com una riquesa i entendre que la missió no és només portar un missatge, sinó també acompanyar, col·laborar i aprendre de les diferents expressions de fe i vida. Aquesta experiència l'hem viscuda uns quants missioners menorquins, que som un bon grupet (sacerdots, religio-

sos i religioses de diverses congregacions i laics). Vull expressar el meu profund agraïment pel suport i acompanyament del Secretariat de Missions i “Una Illa pel món” durant el meu temps com a missionera a Eslovàquia. La seva presència i el seu suport van ser fonamentals per seguir endavant en la tasca missionera, i sempre recordaré amb gratitud la seva solidaritat generosa.

Vull fer una crida a tots els cristians a participar en la **Jornada Missionera** de Menorca que tindrà lloc dia **16 de maig**, al capvespre, al Seminari Diocesà amb la presència d'en **Xec Marqués Coll**, missioner ciutadellenc, sacerdot salesià. Esteis tots convidats! Val la pena passar una estoneta junts per escoltar el testimoni missioner d'en Xec i pregar per les missions i missioners.

Que polit sentir aquesta crida missionera a partir de l'experiència de Crist Ressuscitat! La Resurrecció ens convida a viure amb esperança, joia i compromís. Et convidem a reflexionar com pot ser la teua vida i testimoni d'aquesta Alegria Pasqual. Confia que l'Esperit Sant et guiarà en aquest camí.

Tere Gorriás
Membre de l'equip del Secretariat
Diocesà de Missions

“Per al Senyor, en els germans”

L'Església celebra l'11 de maig, diumenge del Bon Pastor i quart de Pasqua, la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions i la Jornada de Vocacions Natives amb el lema, **“Per al Senyor, en els germans”**.

El lema d'aquesta Jornada va ser la resposta a la pregunta «Per a qui soc?» al Congrés de vocacions que es va celebrar el passat mes de febrer a Madrid i que va convocar més de tres mil persones d'arreu d'Espanya. Els participants van respondre amb unanimitat amb aquesta frase clau: «Per al Senyor, en els germans». Som per a Déu, que ens ha donat la vida, i som per als altres, servint-los com a Jesús. I amb això, cadascú esteim cri-

dades a descobrir el nostre camí personal, en la comunitat de l'Església, i a viure una vida autèntica i plena.

Cada jornada té uns objectius concrets: la Jornada de Pregària per les Vocacions convida els joves a interrogar-se sobre la seva vocació i a la comunitat cristiana, a acompanyar i pregar per les vocacions. Per la seva banda, la Jornada de Vocacions Natives busca sostenir les vocacions de consagració especial que sorgeixen als territoris de Missió, perquè cap d'elles es quedi frustrada per manca de recursos. Escoltem amb el cor per a respondre amb generositat a la crida que Déu ens fa (vocació laical, consagrada, ministerial).

Diuenge IV de Pasqua

Lectura dels fets dels apòstols 13,14.43-52
En aquells dies Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perga i arribaren a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren en la sinagoga i s'assegueren. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i dels prosèlits seguien Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de persuadir-los que es mantinguessin feals a la gràcia de Déu. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor. Quan els jueus varen veure aquella multitud, s'engelosiren tant, que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot allò que deia Pau. Però Pau i Bernabé els respongueren amb valentia: "Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feis vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens dirigirem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: "T'he fet llum de les nacions perquè duguis la salvació fins als límits de la terra." Quan sentiren això els qui no eren jueus, se n'alegraren, i alabaven la paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe. La paraula del Senyor s'escampava per tota la regió. Però els jueus instigaren les dones devotes més distingides i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé, fins que els expulsaren del seu territori. Ells, en senyal de protesta, s'espolsaren els peus sobre els qui els feien partir, i se n'anaren a Iconi. Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant.

Salm Responsorial 99

R: Som el seu poble i el ramat que ell pastura.

Lectura del llibre de l'Apocalipsi 7, 9. 14b-17
Jo, Joan, vaig veure una multitud tan gran que ningú hauria pogut comptar. Era gent de tota nacionalitat, de totes les races, pobles i llengües. Estaven drets davant el trono i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans. Un dels ancians em digué: "Aquests són els qui vénen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el trono de Déu, donant-li culte nit i dia dins el seu santuari. El qui seu en el trono els protegirà amb la seva presència, no passaran fam mai més, no passaran set mai més, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el trono els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls."

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

10,27-30

En aquell temps digué Jesús: "Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els don la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú ho podrà arrancar de les mans del Pare. Jo i el Pare som un".

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

13, 14. 43-52

En aquellos días, Pablo y Bernabé continuaron desde Perge y llegaron a Antioquia de Pisidia. El sábado entraron en la sinagoga y tomaron asiento. Muchos judíos y prosélitos adoradores de Dios siguieron a Pablo y Bernabé, que hablaban con ellos exhortándolos a perseverar fieles a la gracia de Dios. El sábado siguiente, casi toda la ciudad acudió a oír la palabra del Señor. Al ver el gentío, los judíos se llenaron de envidia y respondían con blasfemias a las palabras de Pablo. Entonces Pablo y Bernabé dijeron con toda valentía: «Teníamos que anunciaros primero a vosotros la palabra de Dios; pero como la rechazáis y no os consideráis dignos de la vida eterna, sabed que nos dedicamos a los gentiles. Así nos lo ha mandado el Señor: "Yo te he puesto como luz de los gentiles, para que lleves la salvación hasta el confín de la tierra"». Cuando los gentiles oyeron esto, se alegraron y alababan la palabra del Señor; y creyeron los que estaban destinados a la vida eterna. La palabra del Señor se iba difundiendo por toda la región. Pero los judíos incitaron a las señoras distinguidas, adoradoras de Dios, y a los principales de la ciudad, provocaron una persecución contra Pablo y Bernabé y los expulsaron del territorio. Ellos sacudieron el polvo de los pies contra ellos y se fueron a Iconio. Los discípulos, por su parte, quedaron llenos de alegría y de Espíritu Santo.

Salm responsorial 99

R: Nosotros somos su pueblo y ovejas de su rebaño.

Lectura del libro del Apocalipsis 7, 9. 14b-17

Yo, Juan, vi una muchedumbre inmensa, que nadie podría contar, de todas las naciones, razas, pueblos y lenguas, de pie delante del trono y delante del Cordero, vestidos con vestiduras blancas y con palmas en sus manos. Y uno de los ancianos me dijo: «Estos son los que vienen de la gran tribulación: han lavado y blanqueado sus vestiduras en la sangre del Cordero. Por eso están ante el trono de Dios, dándole culto día y noche en su templo. El que se sienta en el trono acampará entre ellos. Ya no pasarán hambre ni sed, no les hará daño el sol ni el bochorno. Porque el Cordero que está delante del trono los apacentará y los conducirá hacia fuentes de aguas vivas. Y Dios enjugará las lágrimas de sus ojos».

Lectura del santo Evangelio según san Juan

10, 27-30

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Mis ovejas escuchan mi voz, y yo las conozco, y ellas me siguen, y yo les doy la vida eterna; no perecerán para siempre, y nadie las arrebatará de mi mano. Lo que mi Padre me ha dado es más que todas las cosas, y nadie puede arrebatar nada de la mano de mi Padre. Yo y el Padre somos uno».

Les meves ovelles reconeixen la meua veu

Tantes vegades entrant a ca nostra hem dit: som jo! O per a fer-se reconèixer per telèfon. No és necessari que digui ni el seu nom i llinatges. Basta el som jo! I com les empremtes digitals o l'ADN, cada veu és única. Avui Jesús ens diu: "Jo som el bon pastor. Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen". En el mateix passatge, insisteix: "El pastor de les ovelles va al davant d'elles, i elles em segueixen, perquè elles coneixen la meua veu. Mai seguiran un desconegut, fugiran d'ell, perquè no reconeixen la veu dels desconeguts".

Clarament, Jesús es situa en el registre d'una relació d'intimitat per a parlar del seu lligam amb els seus deixebles. És bé açò el que han viscut durant uns tres anys. Ells s'han fet amics. Ben prou vegades, Jesús ha necessitat per a fer-se reconèixer dir: Som jo! Els deixebles no es podien enganar: aquesta veu era la d'ell, única al món. No serveix de res dir a un desconegut: "Som jo". Per entrar en la intimitat d'algu, cal una llarga relació, un freqüentar-se. Un viure-amb, un romandre amb ell, una familiaritat en el sentit ple del mot. Açò no es pot viure més que en la durabilitat, en la fidelitat i, per tant, en la paciència.

Amb Jesús passa exactament el mateix. Però no és el nervi auditiu el que vibra en sentir la seva veu (els qui som sords no ens aniria gens bé). És més tot "l'audició del cor" que em fa atent quan la seva Paraula és proclamada en la comunitat, quan jo llig i medito aquest Paraula. És ella que fa vibrar el meu ser profund, que em toca el cor. Llavors, som capaç, poc a poc, d'integrar en la meua vida, en la meua manera de pensar i d'actuar, la seva manera de pensar i d'actuar. Poc a poc, la meua vida va agafant un color evangèlic, la meua consciència s'afina, em vaig convertint en deixeble de Jesús, reconec la seva presència en la meua vida.

Açò no és una feina a escarada, sinó un aprenentatge de tota la vida. Així, poc a poc també, és un poc d'ell que es transparentarà per mitjà de la meua vida per a tocar els altres. ¿No és la "vocació" pròpia de cada un dels batiats: fer-se eco, ressò de la seva veu en el cor del món?

Josep Sastre Portella

LECTURES DE LA
MISSA DIÀRIA
Salm de la
4ª Setmana

DI. 12: Fèria: Fets 11, 1-18 / Sl 41 / Jn 10, 1-10.
Dt. 13: Fèria: Fets 11, 19-26 / Sl 86 / Jn 10, 22-30.
Dc. 14: Sant Maties, apòstol (F): Fets 1, 15-17.
20-26 / Sl 112 / Jn 15, 9-17.
Dj. 15: Sant Isidre, llaurador (MO): Fets 13, 13-25 /

Sl 88 / Jn 13, 16-20.

Dv. 16: Fèria: Fets 13, 26-33 / Sl 2 / Jn 14, 1-6.

Ds. 17: Fèria: Fets 13, 44-52 / Sl 97 / Jn 14, 7-14.

Dg. 18: V de Pasqua: Fets 14, 21b-27 / Sl 144 / Ap 13, 31-33a. 34-35 / Jn 13, 31-33a. 34-35.

ressò de la Paraula, pregària i jubileu

Amor transformador (18)

Déu és amor transformador, i la història de la fe reflecteix el despertar de la consciència d'aquest amor salvador i regenerador. Som creats per Déu, estimats i recreats per Ell, des de sempre. En Déu no hi ha espai ni temps, i tot és portat a la plenitud. Res es perd en Déu. El Ressuscitat ens situa amb Ell al costat del Pare. En el seu amor, la realitat del que anomenam mal, s'esvaeix com el gel davant el sol, perquè Déu sempre cerca salvar, no condemnar.

L'actuar de Déu no és com el nostre; mentre nosaltres tendim a jutjar, Ell sempre cerca salvar. L'única realitat segura és que tot està acollit en Déu, ja que res existeix fora d'Ell. Tota la creació, en Ell, arriba a la seva plena realització, reflectint la imatge i semblança amb què vam ser creats. El seu amor és el motor de la creació, buscant edificar i no destruir. En Déu no hi ha discriminació; les exclusions són conseqüència de la mentalitat humana, no de Déu.

La vida en Déu és bona i saludable per a tothom, plena d'amor, expressat en la Redempció de Crist. Jesús ha portat tota la humanitat davant el Pare-Mare, i en Ell vivim la plena harmonia amb Déu. El desig de Déu és que visquem la festa de l'amor i la felicitat. Tot és possible en Déu, i ens ha capacitat per construir el major bé, embellint la vida amb justícia, pau i alegria. La nostra responsabilitat és treballar i gaudir al jardí de la Redempció, activant i cultivant l'amistat i la fraternitat en les nostres vides. La humanitat sencera som la família de Déu. L'amor ens iguala amb Déu.

Anna Seguí Martí

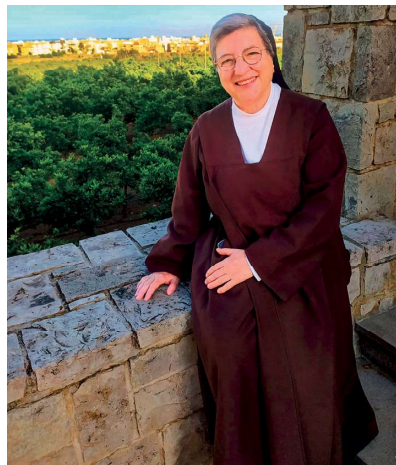
plomes del periodisme catòlic 57

Anna Seguí Martí, ocd

Carmelita descalça del monestir de la Sagrada Família de Puçol (València), és nada el 18 de febrer de 1954. Els tres primers anys de vida va estar-se al lloc de Mongofra Vell, a prop del far de Favàritx, per tal d'anar després a viure a Ferreries, d'on era natural la mare. Aquí van discórrer els anys d'infància i joventut, i aquí s'inicià com a treballadora de la fàbrica de calçat Jaume Mascaró.

Persona d'intensa fe, als 24 anys visqué a la comunitat monàstica Mas Blanc de Catalunya. Més tard, feu un altre any al Pirineu, a prop d'Andorra, en un poblet de vint-i-vuit habitants anomenat Civis, també lligat a Mas Blanc, per tal d'experimentar la solitud i el silenci.

Gran i sistemàtica estudiosa de la Bíblia, actualment, a banda de publicar llibres de pensament religiós (en té tres, d'editats), desenvolupa una tasca valuosa en el camp de la comunicació social. Ara mateix escriu un blog personal anomenat "Aventurar la Vida", format per tres grups de textos: "Carta de Nura a Mara", "Acomo de mi alma" i

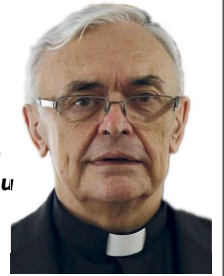
"Ver con tus ojos". És també col·laboradora fructífera d'aquest *Full Dominical*, al qual hi ha aportat tres sèries d'articles. A la primera, va parlar sobre la pregària. A la segona, el 2018, sobre Gaudete i Exultate, de l'exhortació apostòlica del Papa Francesc. I, ara, en tercer lloc, en el curs 2024-25, els escrits van referits a la pregària i l'esperança, amb la denominació "Ressò de Paraula, pregària i jubileu".

Miquel Àngel Limón Pons

l'entrevista a:

Mn. TEODOR SUAU I PUIG

Teodor Suau és prevere, llicenciat en estudis bíblics, canonge i escriptor. Dia 23 de maig, a Ciutadella, participarà en la quarta jornada de teologia, amb la ponència: "El jubileu de l'any de gràcia a l'Antic i Nou Testament".

Què és el Jubileu?

-El "Jubileu" és un temps "de gràcia", és a dir, un temps destinat a refer aquelles situacions que no són correctes, tant des del punt de vista social com religiós. Per exemple, l'esclavitud. A Israel, on es donava per suposat que tots els membres del poble tenien una dignitat davant de Déu pel fet de ser jueus, que havia de ser reconeguda, admetien que temporalment, durant un determinat espai de temps, uns israelites poguessin servir com esclaus altres israelites, però com a excepció: havia d'existir una legislació que restaurés les coses segons el voler de Déu. Aquest moment de restauració era allò que volia significar l'any jubilar. El mateix podríem dir dels deutes: una situació anòmala que no podia durar per a sempre. Amb motiu de l'any jubilar, els deutes quedaven redimits. Naturalment, això no va passar mai de ser un desig i un tema més religiós que socioeconòmic. Va quedar en l'imaginari popular com un record del que haurien de ser les coses o de com podrien ser si fossin tal i com corresponen al somni de Déu en crear el món. Per a nosaltres el Jubileu avui és una convidada pedagògica a revifar els fonaments de la nostra esperança, acollint més intensament la Paraula de Déu, dedicant més temps a la pregària personal i comunitària; augmentant el cabdal de les nostres almoines, i tal vegada recuperant l'esperit crític davant del que passa i ens passa, tant a l'Església com al món.

Com el presenta l'Antic Testament i el Nou testament?

-A l'A.T. es presenta l'any jubilar com un cànon més de la legislació sociocultural. Cal recordar que per al poble jueu la "Constitució" venia donada pel llibre del Deuteronomi, amb una forta càrrega utòpica, és a dir: pensant més en el que hauria de ser que en el que és. La seva funció era no perdre del tot la memòria del que Déu hauria volgut que fos el poble d'Israel en el món. En el Nou Testament, no se'n parla gaire.

Com viure i beneficiar-se del Jubileu actualment?

-Intentant assumir la doctrina que el Papa Francesc va produir entorn de l'any Jubilar; com ja he dit, per a nosaltres és un tema més espiritual que altra cosa. Seria bo, per tant, que l'avinentesa de l'any jubilar servís per activar el compromís cristià en funció de la transformació del món cap al Regne de Déu. Aquesta és la millor aportació que hom pot fer al tema de l'Esperança en un món tan maldestre i tan desencisat com és el nostre.

Toni Olives Camps

Agenda

Festa de la Mare de Déu de Fàtima

Dimarts 13 de maig, a les 18 h, rosari i, tot seguit Eucaristia, a l'ermita de Fàtima, a Maó.

Recés per als preveres

Dimercres 14 de maig al matí al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Jornada de Menorca Missionera

Divendres 16 de maig, entre les 18 i les 20.30 h, al Seminari Diocesà (Ciutadella). Jornada de formació i pregària amb el missioner Xec Marquès sobre el tema "Missioners de la fraternitat universal i de l'amistat social".

Mes de Maria Auxiliadora

Diferents actes al Santuari: Eucaristies (amb les tradicionals estampes):

-Dies laborables: 7, 12 i 19.30 h.

-Dissabtes: 7, 12 i 19.30 h.

-Diumenges: 9, 11 i 19.30 h.

Tots els dissabtes del mes de maig, a les 20.30 h, al Santuari, actuacions de diferents corals i grups menorquins.

Al pròxim *Full Dominical* informarem de la resta de celebracions.

Festa de Sant Isidre

-A Ciutadella: Dijous 15 de maig, Eucaristia, a les 12 h, a la Catedral. Són convidats especialment els treballadors i empresaris del camp del terme de Ciutadella.

-A Maó: Diumenge 18 de maig, a les 13 h, a l'ermita de Fàtima benedicció del camp i Eucaristia.

Canal de Youtube del Bisbat de Menorca

Us animam a subscriure-us al canal de Youtube del Bisbat de Menorca! (<https://www.youtube.com/@BisbatdeMenorca>) Podreu veure reportatges de l'Església de Menorca, rodes de premsa, retransmissions de misses, entrevistes, etc.

Escaneja el codi QR per accedir al canal de Youtube:

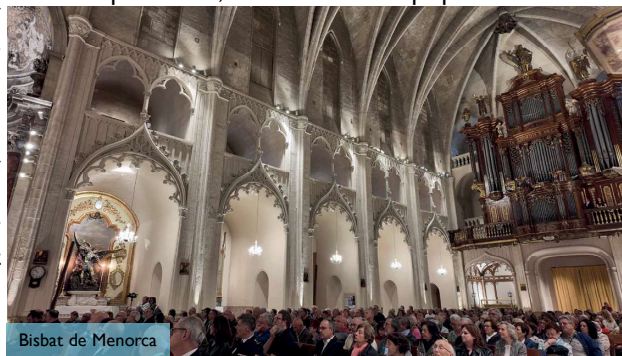

Notícies nostres

L'església de Santa Maria estrena enllumenat

L'església de Santa Maria de Maó brilla amb una llum nova. Des de dia 27 d'abril, tots els seus racons —voltes, arcs, capelles, l'orgue o el presbiteri— llueixen un sistema d'il·luminació modern que realça la bellesa arquitectònica del temple. La inauguració va reunir nombrosos assistents i va comptar amb la benedicció del bisbe Gerard i amb diverses intervencions i actuacions musicals que van acompanyar un acte carregat d'expectació. La renovació suposa molt més que deixar enrere l'antiga instal·lació de corrent de 125V i els vells cables. Gràcies al disseny del prestigiós estudi italià iGuzzini, executat per l'empresa J. Hernández sota la direcció de l'enginyer Pepe Vilafranca, s'han instal·lat focus LED que no només embelleixen

l'espai, sinó que també milloren la seguretat, l'estalvi energètic i l'eficiència de la factura elèctrica. El projecte, finançat gràcies als recursos propis de la parròquia i les aportacions dels fidels i donacions particulars, obre una nova etapa per a Santa Maria.

Bisbat de Menorca

L'Escola concertada Sant Francesc d'Assís de Ferreries s'uneix a la Fundació Ramon Lull

La Fundació Ramon Lull, entitat que agrupa els Col·legis Diocesans de Mallorca, i el Col·legi Concertat Sant Francesc d'Assís de Ferreries-Menorca, van anunciar dia 28 d'abril la incorporació del centre menorquí a la xarxa educativa de la Fundació.

Aquesta integració reforça el compromís de la Fundació amb una educació de qualitat basada en valors cristians, fomentant la cohesió entre els centres educatius de les Illes Balears, i l'aposta del centre escolar diocesà de Menorca de crear xarxa a través d'altres escoles diocesanes, a fi de fomentar la renovació pedagògica i el lligam amb altres realitats educatives germanes de les Illes.

I per la seva part, des del Bisbat de Menorca s'aposta per formar part de la xarxa educativa de la Fundació Ramon Lull amb el propòsit de posar en valor la identitat de l'humanisme cristià, a través d'un projecte d'evangelització comú i fer possible una millor oferta educativa als infants, adolescents i famílies de Menorca.

Arxius del Diari Menorca

La diòcesi de Menorca s'acomiada del Papa Francesc

La Catedral de Menorca va acollir dia 29 d'abril la missa funeral pel Papa Francesc, que va registrar una gran assistència de persones de tota l'illa. La celebració va ser presidida pel bisbe

Toni Barber

Gerard, juntament amb els preveres i diaques de la Diòcesi. Una fotografia de Francesc va ocupar un lloc central al presbiteri durant la celebració litúrgica, que va comptar amb la participació de la Capella Davidica.

En la seva homilia, el Bisbe va agrair a Déu els 12 anys de pontificat de Francesc, "posant la fe en Jesucrist al centre de la seva predicació, tractant que

el missatge arribés íntegre als seus interlocutors, i no excloent ningú de l'anunci de l'Evangeli".

El pastor de la nostra Església també va manifestar que el Sant Pare ressaltava la igualtat radical de

tots els batiats, perquè entre tots impulsem una Església missionera i servidora: "El Papa Francesc ha desbordat aquesta caritat pastoral cap als de dins i cap els de fora, però d'una manera especial els més pobres i descartats de la nostra societat han rebut el seu amor. Un amor sense fronteres ni exclusions, un amor que lluitava per la fraternitat, per una societat més justa i per la cura de la casa comuna".